Skatteutskottets betänkande

1983/84:18

om ändringar i taxeringsförfarandet m. m. (prop. 1983/84:58)

Sammanfattning

Utskottet tillstyrker förslagen i proposition 1983/84:58, som rör vissa handläggningsfrågor i taxeringsnämnderna och vissa räntesatser enligt uppbördslagen m. m.

M-ledamöterna reserverar sig för bifall till en motion från deras håll.

Propositionen

Regeringen (finansdepartementet) föreslår i proposition 1983/84:58 att riksdagen antar vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),
2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
3. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
4. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt,
5. lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
6. lag om ändring i tullagen (1973:670).

I propositionen föreslås några ändringar i taxeringsförfarandet. För det första föreslås att den beloppsgräns, som gäller för taxeringsnämndsordförandens rätt att besluta ensam, höjs från 500 kr. till 2500 kr. För det andra föreslås att den skattskyldige i vissa fall skall kunna underrättas om en avvikelse från självdeklarationen genom en upplysning på skattsedeln.

I propositionen föreslås vidare att de räntesatser som bestäms enligt uppbördslagen skall anknytas till det av riksbanken fastställda diskontot. När ränta avser tillkommande skatt eller skatt för vilken betalningsanstånd har meddelats skall räntesatsen höjas med tre procentenheter. Till sist föreslås några kompletteringar i uppbördslagens bestämmelser om överföring av skatt till främmande stat.

De nya reglerna föreslås träda ikraft den 1 januari 1984.

Lagförslagen har följande lydelse.

1 Förslag till

Lag om ändring i taxeringslagen (1956: 623)

Härigenom föreskrivs att 63 §, 69 § 1 och 4 mom. samt 73 § taxeringslagen (1956: 623)[1] skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

63 §[2]

Taxeringsnämnd är beslutför med ordföranden och minst två eller, i taxeringsnämnd vars distrikt omfattar mer än en kommun, minst tre andra ledamöter. Dock skall den omständigheten att ledamot har att avträda vid behandling av visst ärende icke utgöra hinder mot att beslut fattas rörande detta ärende.

Om det ej är påkallat av särskild anledning att ärendet prövas av fullsutten nämnd, är taxeringsnämnd beslutför med ordföranden ensam vid

1) beslut som ej innefattar prövning av ärendet i sak,

2) beslut om taxering utan avvikelse från självdeklaration eller annan av den skattskyldige till ledning för egen taxering lämnad uppgift,

3) beslut om taxering med avvikelse från självdeklaration eller annan av den skattskyldige till ledning för egen taxering lämnad uppgift, om avvikelsen uppgår till högst *500* kronor taxerad inkomst,	3) beslut om taxering med avvikelse från självdeklaration eller annan av den skattskyldige till ledning för egen taxering lämnad uppgift, om avvikelsen uppgår till högst *2 500* kronor taxerad inkomst,

4) beslut om rättelse av tidigare beslut, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet,

5) beslut i ärende i vilket saken är uppenbar samt

6) avgivande av yttrande i besvärsmål eller i annat mål eller ärende.

69 §

1 mom.[3] Har självdeklaration icke blivit följd vid taxeringen, skall deklarationen förses med uppgift om avvikelsen och skälen därför. Tillika skall till den skattskyldige sändas underrättelse om i vilka hänseenden deklarationen har frängätts samt om skälen härför och om möjligheten till omprövning enligt 3 mom. Vad nu har sagts skall också gälla beträffande avvikelse från annan av skattskyldig till ledning för egen taxering lämnad uppgift eller upplysning.

Underrättelse enligt första stycket får underlåtas, om avvikelsen leder till lägre taxering och grundas på förhållanden som anges i högst två av följande punkter:

1. uppenbar felräkning eller uppenbart felaktig överföring av belopp i självdeklarationen;

[1] Lagen omtryckt 1971: 399.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 773.
[2] Senaste lydelse 1979: 145.
[3] Senaste lydelse 1978: 316.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2. uppenbar felaktighet i fråga om beräkning av intäkt av annan fastighet enligt 24 § 2 mom. kommunalskattelagen (1928:370), beräkning av avdrag enligt 45 § första stycket kommunalskattelagen eller beräkning av garantibelopp enligt 47 § kommunalskattelagen;
	3. uppenbar felaktighet i fråga om avdrag enligt 25 § 3 mom. andra stycket kommunalskattelagen;
	4. uppenbar felaktighet i fråga om avdrag enligt 33 § 2 mom. kommunalskattelagen;
	5. uppenbar felaktighet i fråga om avdrag enligt 39 § 3 mom. kommunalskattelagen.
	Bestämmelsen i andra stycket skall inte tillämpas, om särskilda skäl talar för att den skattskyldige underrättas enligt första stycket. Tillämpas bestämmelsen i andra stycket skall den skattskyldige i stället underrättas om avvikelsen genom anmärkning på skattsedeln för slutlig skatt enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Har taxering för inkomst eller förmögenhet åsatts skattskyldig, som icke avgivit deklaration, skall underrättelse om taxeringen sändas till den skattskyldige, dock att sådan underrättelse icke är erforderlig, då den som i fastighetslängden för året näst före taxeringsåret upptagits såsom ägare till fastighet åsättes allenast taxering till kommunal inkomstskatt för garantibelopp för fastigheten.

4 mom.[4] Underrättelse *som avses i* denna paragraf skall sändas till den skattskyldige i vanligt brev. Försändelsen får i särskilda fall rekommenderas eller delgivas den skattskyldige.	*4 mom. Annan* underrättelse *enligt* denna paragraf *än som avses i 1 mom. tredje stycket* skall sändas till den skattskyldige i vanligt brev. Försändelsen får i särskilda fall rekommenderas eller delgivas den skattskyldige.

[4] Senaste lydelse 1978:316.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

73 §[1]

Talan mot taxeringsnämnds beslut föres genom besvär hos länsrätten.

Är förvärvskälla i fråga om beskattningsort att hänföra till skilda län, skall dock den mellankommunala skatterätten pröva besvär rörande taxering av den skattskyldige och hans hemmavarande barn, som icke fyllt 18 år. Om den skattskyldige varit gift vid ingången av beskattningsåret och under detta år levt tillsammans med maken, skall den mellankommunala skatterätten pröva besvär jämväl rörande makens taxering.

Den mellankommunala skatterätten prövar likaledes besvär rörande fråga, i vilket län skattskyldig skall taxeras.

Besvär rörande taxering av aktiebolag, som tillsammans med annat sådant bolag utgör koncernbolag enligt *221 § lagen (1944:705) om aktiebolag*, prövas av den mellankommunala skatterätten, om bolagen avlämnat eller *skolat avlämna* självdeklaration inom skilda län.	Besvär rörande taxering av aktiebolag, som tillsammans med annat sådant bolag utgör koncernbolag enligt *1 kap. 2 § aktiebolagslagen (1975:1385)*, prövas av den mellankommunala skatterätten, om bolagen avlämnat eller *skulle ha avlämnat* självdeklaration inom skilda län.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984.

[1] Senaste lydelse 1979:175.

2 Förslag till

Lag om ändring i uppbördslagen (1953: 272)

Härigenom föreskrivs i fråga om uppbördslagen (1953: 272)[1]

dels att anvisningarna till 69 § skall upphöra att gälla,

dels att 32 och 44 a §§ samt 69 § 1 och 2 mom. skall ha nedan angivna lydelse,

dels att rubriken närmast före 68 § skall lyda "Restitution av skatt, m. m.",

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 69 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
32 §[2]	
På tillkommande skatt skall skattskyldig *erlägga* ränta (*respitränta*). Räntebelopp som understiger femtio kronor *påföres ej*. Ränta utgår för visst kalenderår efter den *högre av de räntesatser*, som vid den årliga debiteringen det året gäller vid beräkning av ö-skatteränta. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret.	På tillkommande skatt skall skattskyldig *betala* ränta (*respitränta*). Räntebelopp som understiger femtio kronor *påförs inte*. Ränta utgår för visst kalenderår efter den *räntesats* som vid den årliga debiteringen det året gäller vid beräkning av ö-skatteränta *med tillägg av tre procentenheter*. Vid beräkning av ränta för tid som infaller efter utgången av det år då skatten debiteras tillämpas dock den räntesats som gäller för debiteringsåret.

Vid beräkning av respitränta gäller,

att i den tillkommande skatten icke inräknas skattetillägg eller förseningsavgift enligt taxeringslagen och ej heller kvarskatteavgift, respitränta och anståndsränta;

att ränta utgår från och med den 1 april året näst efter taxeringsåret, dock att ränta på ö-skatteränta, restitutionsränta och skatt, som återbetalts enligt 68 § 2 mom. och ingår i tillkommande skatt, skall utgå från utgången av den månad, då beloppet utbetalts;

att ränta utgår till och med den månad, då skatten förfaller till betalning eller, om skatten skall *erläggas* under två *uppbördsterminer*, till och med den *månad under vilken den första uppbördsterminen infaller*, dock ej i något fall för längre tid än två år; samt	att ränta utgår till och med den månad, då skatten förfaller till betalning eller, om skatten skall *betalas* under två *uppbördsmånader*, till och med den *första uppbördsmånaden*, dock ej i något fall för längre tid än två år, samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Ändras debitering av tillkommande skatt sker ny beräkning av ränta.

[1] Lagen omtryckt 1972: 75.
Senaste lydelse av
anvisningarna till 69 § 1974: 853
lagens rubrik 1974: 771.
[2] Senaste lydelse 1978: 201.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *äga motsvarande tillämpning beträffande* respitränta.	Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *skall tillämpas på* respitränta.

44 a §[3]

Utför en arbetstagare, som har hemvist här i riket, arbete i en främmande stat med vilken Sverige har ingått överenskommelse för undvikande av att preliminär skatt tas ut i mer än en av staterna, eller utför en arbetstagare, som har hemvist i en sådan stat, arbete här i riket, får den lokala skattemyndigheten enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att skatteavdrag enligt denna lag får underlåtas, om avdrag för preliminär skatt på grund av arbetet görs i den främmande staten.

Meddelar den lokala skattemyndigheten ett beslut enligt första stycket, får länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att preliminär skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där. Ett beslut om en sådan överföring av innehållen preliminär skatt, får länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som meddelas i nyss angiven ordning också fatta sedan det slutligt har bestämts att arbetstagarens inkomst av arbetet skall beskattas i den främmande staten.

69 §

1 mom.[4] *Därest den preliminära* skatt, som *enligt 27 § 2 mom.* skall gottskrivas skattskyldig *vid debitering av slutlig skatt, i vad den erlagts* överstiger den slutliga skatten, *äger den skattskyldige erhålla* ränta (*ö-skatteränta*) på det överskjutande beloppet. Vid ränteberäkningen *gälla* bestämmelserna i 27 § 3 mom. andra och tredje styckena i tillämpliga delar.	*1 mom. Om preliminär* skatt, som *har inbetalats eller som, utan att så har skett,* skall gottskrivas skattskyldig *på grund av att arbetsgivaren gjort skatteavdrag,* överstiger den slutliga skatten *skall* ränta (*ö-skatteränta*) *beräknas* på det överskjutande beloppet. Vid ränteberäkningen *gäller* bestämmelserna i 27 § 3 mom. andra och tredje styckena i tillämpliga delar.

[3] Senaste lydelse 1981: 1317.
[4] Senaste lydelse 1974: 853.

Nuvarande lydelse

Ränta utgår för en beräknad tid av tolv månader, *dock att ränta på* preliminär skatt *enligt* 27 § 2 mom. 3), *som erlagts* efter den 18 januari året *näst* efter inkomståret men senast den 30 april samma år, *utgår* för en tid av sex månader. Räntebeloppen *må tillhopa icke* överstiga 100 000 kronor. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller. *Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer fastställer i december året före taxeringsåret de räntesatser som skola gälla vid den ärliga debiteringen det följande året.*

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *äga motsvarande tillämpning beträffande* ö-skatteränta.

2 mom.[5] På skatt, kvarskatteavgift, respiträntа och anståndsränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som har innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket.

Föreslagen lydelse

Ränta utgår för en beräknad tid av tolv månader. *Har* preliminär skatt, *som avses i* 27 § 2 mom. 3, *betalats* efter den 18 januari året efter inkomståret men senast den 30 april samma år, *skall dock ränta på sådan skatt utgå* för en tid av sex månader. Räntebeloppen *får sammanlagt inte* överstiga 100 000 kronor. Öretal som uppkommer vid ränteberäkningen bortfaller.

Ränta beräknas enligt den räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av december året före taxeringsåret.

Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt *skall tillämpas på* ö-skatteränta.

2 mom. På skatt, kvarskatteavgift, respiträntа och anståndsränta, som återbetalas enligt 68 § 2 mom., och vid utbetalning av skatt eller ränta, som har innehållits med stöd av 68 § 4 mom. andra stycket, utgår ränta (*restitutionsränta*). Vid ränteberäkningen gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 32 § första stycket. *Ränta skall dock beräknas utan tillägg av där angivna procentenheter.*

Vid beräkning av restitutionsränta gäller i övrigt,

att ränta utgår på belopp, som senast under taxeringsåret har betalts som preliminär skatt, från utgången av taxeringsåret och på annat belopp från utgången av den månad, då det har betalts;

att, om skatt har betalts före den uppbördsmånad, då skatten har förfallit till betalning, skatten anses som betald under nämnda uppbördsmånad;

att, om skatten har betalts i flera poster och restitutionen avser endast viss del av det sammanlagda skattebeloppet, det för mycket betalda beloppet avräknas mot det eller de belopp som sist har betalts;

att ränta utgår till och med den månad, då beloppet återbetalas; samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

[5] Senaste lydelse 1979: 489.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

Har beslut som föranlett restitutionsränta ändrats på sådant sätt att ränta inte skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet hade beaktats vid ränteberäkningen, är den skattskyldige skyldig att återbetala vad han sålunda har uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tillkommande skatt skall också tillämpas på restitutionsränta.

Om restitutionsränta i *särskilt* fall föreskrivs i 75 a § fjärde stycket.

Om restitutionsränta i *särskilda* fall föreskrivs i *69 a § tredje stycket och* 75 a § fjärde stycket.

69 a §

Meddelar den lokala skattemyndigheten ett beslut enligt 44 a §, får länsstyrelsen enligt de närmare föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer besluta att preliminär skatt, som på grund av arbetet har innehållits dessförinnan enligt denna lag, skall överföras till den främmande staten för att gottskrivas arbetstagaren där.

Har viss inkomst eller förmögenhet beskattats såväl här i riket som i en stat med vilken Sverige har ingått avtal för undvikande av dubbelbeskattning, får för beskattningsåret inbetald skatt överföras till den främmande staten för att gottskrivas den skattskyldige där, i den mån den svenska skatten sätts ned genom avräkning av den utländska skatt som belöper på inkomsten eller förmögenheten eller genom att inkomsten eller förmögenheten undantas från beskattning. En sådan överföring får dock göras bara till den del som den inbetalda skatten inte behövs för betalning av svensk skatt för beskattningsåret.

På skatt som överförs enligt andra stycket skall restitutionsränta utgå till den skattskyldige. I fråga om ränteberäkningen gäller i tilllämpliga delar bestämmelserna i 69 § 2 mom.

Fordran på skatt som skall överföras får inte överlåtas.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Beslut om överföring enligt andra stycket meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om

1. ö-skatteränta som beräknas enligt den årliga debiteringen år 1984 eller tidigare,

2. respiträntа, anståndsränta och restitutionsränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs att 52 § 1 mom. och 61 a § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt[1] skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
52 §	
1 mom.[2] Skatt enligt denna lag skall, i den mån ej jämlikt 55 § anstånd medgivits, erläggas inom sex veckor efter det att beslut om skattens fastställande meddelats eller den enligt 64 § 1 mom. förordnade granskningsmyndigheten erhållit meddelande om att skattskyldig vitsordat anmärkning som framställts av denna myndighet.	
Har skatt icke fastställts inom åtta månader efter det bouppteckning eller deklaration, oavsett om anstånd beviljats, senast skolat vara ingiven, skall ränta utgå från och med närmast efterföljande månad till och med den månad då skatten fastställts av beskattningsmyndighet. Skall jämlikt 54 § skatten förskjutas av dödsboet, påföres vid skattens fastställande ränta utan uppdelning på de särskilda skattskyldiga. Ränta utgår under visst kalenderår efter den *högre av de räntesatser som gäller vid beräkning av ränta för det året enligt 69 § 1 mom. upphördslagen (1953:272).* Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej. Öretal som uppkommer vid räntberäkningen bortfaller.	Har skatt icke fastställts inom åtta månader efter det bouppteckning eller deklaration, oavsett om anstånd beviljats, senast skolat vara ingiven, skall ränta utgå från och med närmast efterföljande månad till och med den månad då skatten fastställts av beskattningsmyndighet. Skall jämlikt 54 § skatten förskjutas av dödsboet, påföres vid skattens fastställande ränta utan uppdelning på de särskilda skattskyldiga. Ränta utgår under visst kalenderår efter den *räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av december det föregående året med tillägg av tre procentenheter.* Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej. Öretal som uppkommer vid räntberäkningen bortfaller.

Skatten jämte ränta, där sådan påförts, skall, då underrätt är beskattningsmyndighet, betalas till länsstyrelsen i det län, dit underrätten hör, och eljest till den länsstyrelse, som är beskattningmyndighet.

Ändras beslut i fråga om skatt sker ny beräkning av ränta. Räntebelopp under fem kronor skall varken återbetalas eller utkrävas. Bestämmelserna i denna lag om skatt skola i tillämpliga delar gälla även ränta.

[1] Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:857.
[2] Senaste lydelse 1975:133.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
61 a §[3]	
Ränta enligt 61 § första stycket utgår från och med månaden efter den, då skattebeloppet efter meddelat beslut om skattens fastställande blivit inbetalat, till och med den månad då beloppet utbetalas.	
Ränta utgår även på ränta enligt 52 och 52 a §§ samt 55 § 2 mom., som återbetalas. I fråga om räntan *gälla* i övrigt bestämmelserna i 52 § 1 mom., *dock att* räntan *beräknas av länsstyrelsen*.	Ränta utgår även på ränta enligt 52 och 52 a §§ samt 55 § 2 mom., som återbetalas. I fråga om räntan, *vilken skall beräknas av länsstyrelsen, gäller* i övrigt bestämmelserna i 52 § 1 mom. Räntan *skall dock utgå efter räntesats som motsvarar det i 52 § 1 mom. angivna diskontot*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

[3] Senaste lydelse 1974:857.

4 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1958: 295) om sjömansskatt

Härigenom föreskrivs att 36 § 3 mom. lagen (1958: 295) om sjömansskatt[1] skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
36 §	
3 mom.[2] Sjöman eller redare som har rätt att återfå för mycket erlagd skatt skall erhålla ränta (*restitutionsränta*) på beloppet. Ränta utgår under visst kalenderår efter den *högre av de räntesatser som gäller vid beräkning av ränta för det året enligt 69 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272).* Räntebelopp som understiger femtio kronor utbetalas ej.	*3 mom.* Sjöman eller redare som har rätt att återfå för mycket erlagd skatt skall erhålla ränta (*restitutionsränta*) på beloppet. Ränta utgår under visst kalenderår efter den *räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av december det föregående året.* Räntebelopp som understiger femtio kronor utbetalas ej.

Vid beräkning av ränta skall iakttagas,

att ränta för skatt, avseende visst beskattningsår, utgår från och med den 1 mars nästföljande år, om skatten erlagts före denna tidpunkt, och i annat fall från och med månaden efter den då skatten erlagts,

att ränta utgår till och med den månad, då beslut om återbetalning meddelas, samt

att ränta utgår i helt krontal, varvid öretal bortfaller.

Har beslut som föranlett ränta ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller utgått med lägre belopp, om ändringsbeslutet beaktats vid ränteberäkningen, är sjöman eller redare skyldig återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna om revisionskrav äga därvid motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

[1] Lagen omtryckt 1970: 933.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1974: 777.
[2] Senaste lydelse 1974: 862.

5 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter

Härigenom föreskrivs att 24 a, 25 och 26 §§ lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter[1] skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
24 a §	
Överstiger erlagd preliminär avgift den slutliga avgiften för utgiftsåret, skall riksförsäkringsverket ombesörja att den överskjutande avgiften jämte ränta återbetalas till arbetsgivaren, om summan därav, i förekommande fall efter avdrag för kvarstående avgift, uppgår till minst tjugofem kronor. Vid beräkningen av räntan äger 24 § tredje och fjärde styckena motsvarande tillämpning. Ränta skall ej utgå om räntebeloppet understiger femtio kronor.	
Ränta utgår för år enligt den *högre av de procentsatser*, som *i december månad* under utgiftsåret *fastställts enligt 69 § 1 mom. andra stycket uppbördslagen (1953:272).*	Ränta utgår för år enligt den *räntesats* som *motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av* december under utgiftsåret.
Räntan beräknas för en tid av fjorton månader. På ej debiterad preliminär avgift, som erlagts efter den 18 december under utgiftsåret men senast den 30 april påföljande år, utgår dock räntan för en beräknad tid av åtta månader.	
25 §	
Tillkommande avgift erlägges i tid och ordning, som enligt 19 § tredje stycket gäller för betalning av preliminär avgift, och fördelas till betalning vid två inbetalningstillfällen. Avgift om högst femhundra kronor skall dock erläggas vid ett inbetalningstillfälle. Tillkommande avgift under tjugofem kronor uttages icke.	
På tillkommande avgift skall arbetsgivare erlägga *respiträntа*. Sådan ränta skall dock ej påföras om den understiger femtio kronor. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats, som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket. För tidrymd under året efter det då avgiften påföres utgår dock räntan efter den räntesats som gäller vid ränteberäkning det år då debiteringen sker.	På tillkommande avgift skall arbetsgivare erlägga *respiträntа*. Sådan ränta skall dock ej påföras om den understiger femtio kronor. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats, som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket *med tillägg av tre procentenheter*. För tidrymd under året efter det då avgiften påföres utgår dock räntan efter den räntesats som gäller vid ränteberäkning det år då debiteringen sker.

[1] Lagen omtryckt 1974:938.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1981:696.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

Ränta utgår från och med den 1 mars andra året efter utgiftsåret till och med den månad, då den tillkommande avgiften skall erläggas eller, om avgiften skall erläggas vid flera inbetalningstillfällen, till och med den månad, under vilken det första inbetalningstillfället infaller, dock ej i något fall för längre tid än två år. Ränta avseende belopp som tidigare återbetalats till arbetsgivaren skall dock utgå från utgången av den månad, då beloppet återbetalats.

26 §[2]

Om det finns synnerliga skäl får riksförsäkringsverket medge anstånd helt eller delvis med erläggande av påfört avgiftsbelopp som uppbärs av verket och förfaller till betalning efter det att ansökan om anstånd har gjorts. Anståndstiden får bestämmas till längst två månader efter utgången av den månad, då beloppet skulle ha erlagts. Söker en arbetsgivare rättelse av avgiftspåföring enligt 36 § eller anför han besvär över beslut av riksförsäkringsverket enligt 38 §, får anstånd meddelas även på ansökan som har ingetts efter det att beloppet har förfallit till betalning. Sådant anstånd får beviljas intill dess två månader har förflutit från dagen för riksförsäkringsverkets, kammarrättens eller regeringsrättens avgörande i saken.

Sedan anstånd har meddelats, får det avgiftsbelopp som omfattas av anståndet inte drivas in under tiden för anståndet, ej heller får restavgift tas ut för beloppet.

Är en arbetsgivare berättigad att få ut för mycket erlagd arbetsgivaravgift, får denna tas i anspråk för att betala sådan arbetsgivaravgift som omfattas av anståndet.

Har anståndstiden gått till ända utan att hela avgiftsbeloppet har betalats, skall arbetsgivaren betala restavgift på den del av beloppet som då var obetald.

Den som har fått anstånd i avvaktan på kammarrättens eller regeringsrättens beslut skall betala anståndsränta för sådan del av avgiftsbeloppet som genom beslutet har fastställts till betalning. Ränta som understiger femtio kronor skall dock ej påföras. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket.

Den som har fått anstånd i avvaktan på kammarrättens eller regeringsrättens beslut skall betala anståndsränta för sådan del av avgiftsbeloppet som genom beslutet har fastställts till betalning. Ränta som understiger femtio kronor skall dock ej påföras. Ränta utgår för varje kalenderår efter den räntesats som för det året gäller enligt 24 a § andra stycket *med tillägg av tre procentenheter.*

Anståndsränta utgår från och med månaden efter den, då avgiften skulle ha erlagts om anstånd icke hade medgivits, till och med den månad, då anståndstiden gått till ända.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om

1. ränta enligt 24 a § som beräknas enligt den årliga avgiftsdebiteringen år 1984 eller tidigare,

2. respiträntа, anståndsränta och restitutionsränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

[2] Senaste lydelse 1982: 122.

6 Förslag till
Lag om ändring i tullagen (1973:670)

Härigenom föreskrivs att 20 a och 22 §§ tullagen (1973:670) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 a §[1]	
Ränta enligt 20 § utgår för visst kalenderår efter den *högre av de räntesatser som gäller vid beräkning av ränta för det året enligt 69 § 1 mom. andra stycket uppbördslagen (1953:272).* För tid som infaller efter utgången av det år då införselavgiften slutligt fastställes tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej.	Ränta enligt 20 § utgår för visst kalenderår efter den *räntesats som motsvarar det av riksbanken fastställda diskonto som gäller vid utgången av december det föregående året med tillägg av tre procentenheter.* För tid som infaller efter utgången av det år då införselavgiften slutligt fastställes tillämpas dock den räntesats som gäller för det året. Räntebelopp som understiger femtio kronor påföres ej.

Vid beräkning av ränta enligt 20 § första eller andra stycket gäller att ränta utgår

från utgången av den andra månaden efter den då varan angavs till förtullning, dock att ränta på avgift, som motsvarar tidigare återbetalat avgiftsbelopp, utgår från utgången av den månad då beloppet återbetalades,

till och med den månad då beloppet skall erläggas.

Ränta enligt andra stycket utgår ej för längre tid än två år utom i fall som avses i 20 § första stycket 3.

Ränta enligt 20 § fjärde stycket utgår för den tid fördröjningen omfattar.

Har beslut, som föranlett ränta, ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller skulle ha utgått med lägre belopp, skall ny beräkning av ränta göras och för mycket påförd ränta återbetalas. Ränta utgår ej på räntebelopp som tullskyldig åläggs betala enligt 20 § utöver tidigare erlagd ränta.

Bestämmelserna i denna lag om tull och annan införselavgift äger motsvarande tillämpning beträffande ränta enligt denna paragraf.

22 §[2]

Har tullskyldig inbetalat tull eller annan införselavgift med högre belopp än han rätteligen har att erlägga, återbetalas överskjutande belopp. Motsvarande gäller när han inbetalat tull eller annan införselavgift trots att avgift ej skall utgå. Har med stöd av 5 § tullförordningen (1973:979) meddelats förordnande att tull inte skall utgå för vara av visst slag återbetalas inbetalat tullbelopp. Belopp, som den tullskyldige kan dra av enligt lagen (1968:430) om mervärdeskatt, återbetalas dock ej.

På belopp som återbetalas utgår ränta. Ränta utgår även på ränta	På belopp som återbetalas utgår ränta. Ränta utgår även på ränta

[1] Senaste lydelse 1979:979.
[2] Senaste lydelse 1980:450.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
enligt 20 § som återbetalas. Vid ränteberäkningen tillämpas bestämmelserna i 20 a § första stycket. Ränta utgår från utgången av den månad under vilken beloppet erlagts till och med den månad då beloppet utbetalats.	enligt 20 § som återbetalas. Vid ränteberäkningen tillämpas bestämmelserna i 20 a § första stycket. *Räntan skall dock beräknas utan tillägg av där angivna procentenheter.* Ränta utgår från utgången av den månad under vilken beloppet erlagts till och med den månad då beloppet utbetalats.

Har beslut, som föranlett ränta enligt andra stycket, ändrats på sådant sätt att ränta icke skulle ha utgått eller skulle ha utgått med lägre belopp, skall den tullskyldige återbetala vad han sålunda uppburit för mycket. Bestämmelserna i denna lag om tull och annan införselavgift gäller därvid i tillämpliga delar.

Vid återbetalning till den tullskyldige får avdrag göras för till betalning förfallen tull eller avgift som den tullskyldige har att erlägga till tullverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1984. Äldre bestämmelser gäller dock fortfarande i fråga om ränta som belöper på tid före ikraftträdandet.

Motionerna

Motioner väckta med anledning av propositionen

1983/84:226 av Knut Wachtmeister m. fl. (m)

I motionen yrkas att riksdagen avslår regeringens proposition när det gäller en höjning av respit- och anståndsräntan med 3 procentenheter.

1983/84:252 av Stig Josefson m. fl. (c)

I motionen yrkas att riksdagen med avslag på propositionen i denna del, beslutar att höja beloppsgränsen för ordförandens rätt att besluta ensam till 1 000 kr.

Motioner väckta under riksmötet 1982/83

1982/83:159 av Nic Grönvall (m)

I motionen yrkas att riksdagen anhåller hos regeringen om förslag om inrättande av kronoombud i uppbördsverksamheten i enlighet med vad i motionen framförts.

1982/83:224 av Bengt Silfverstrand (s) och Hans Pettersson i Helsingborg (s)

I motionen yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en översyn av anståndsreglerna i uppbördslagen i enlighet med vad som anförts i motionen.

1982/83:283 av Lars Ernestam (fp) och Elver Jonsson (fp)

I motionen yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en översyn av reglerna för det källskatteavdrag som görs av försäkringskassa vid utbetalning av sjukpenning i enlighet med vad i motionen anförts.

1982/83:876 av Hans Nyhage (m)

I motionen yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om beskattning av sidoinkomst i form av bankränta.

1982/83:1189 av Hans Nyhage (m)

I motionen yrkas att riksdagen hos regeringen begär förslag om en sådan ändring av uppbördslagen att skattskyldig helt befrias från kvarskatteavgift i de fall då kvarskatten orsakats av felaktighet som begåtts av myndighet.

Utskottet

I propositionen föreslås bl. a. att den beloppsgräns som gäller för taxeringsnämndsordförandens rätt att besluta ensam i fråga om avvikelser från deklarationen höjs från 500 till 2 500 kr. i enlighet med ett förslag från skatteförenklingskommittén (B 1982:03).

Stig Josefson (c) och Ingemar Hallenius (c) anför i motion 1983/84:252 att

det är viktigt att alla beslut som är av mer väsentlig betydelse för den skattskyldige prövas av taxeringsnämnden i sin helhet och yrkar att beloppsgränsen endast höjs till 1 000 kr.

Utskottet kan i och för sig instämma i de skäl som ligger bakom motionen. På samma gång bör framhållas att det är viktigt såväl för den enskilde som för skattemyndigheterna att nämnden inte i alltför hög grad belastas med rutinmässiga ärenden och oväsentligheter och att ledamöterna i ökad omfattning kan koncentrera sitt arbete till sådana frågor där deras insatser har betydelse. Den ifrågavarande beloppsgränsen innebär inte heller att alla avvikelser på lägre belopp ovillkorligen skall prövas av ordföranden ensam. Så t. ex. bör enligt utskottets uppfattning oklara bedömningsfrågor liksom hittills tas upp inför nämnden i sin helhet, även om frågorna gäller mindre belopp än 2 500 kr. Detsamma bör regelmässigt gälla vid omprövning av beslut som fattats av ordföranden ensam och beslut i frågor som avgörs efter personlig inställelse inför nämnden. Utskottet vill också framhålla att nämnden i början av sin verksamhet lämpligen bör dra upp riktlinjer för den arbetsordning som bör tillämpas i dessa hänseenden under taxeringsarbetets gång. Det anförda innebär, att en beloppsgräns på 2 500 kr. – som överensstämmer med vad som gäller inom länsrätterna – bör godtas även för en förenklad handläggning inom taxeringsnämnderna, men att syftet med motionen bör kunna tillgodoses i den praktiska tillämpningen. Utskottet tillstyrker således propositionen och avstyrker motionen.

Vidare föreslås i propositionen att vissa räntesatser enligt uppbördslagen, som f. n. med viss avrundning har knutits till högsta allmänt förekommande bankränta för inlåning, av närmast tekniska skäl anknyts direkt till riksbankens diskonto. Förslaget har i denna del beräknats ge besparingar för statsverket på ca 60 milj. kr. Samtidigt föreslås att räntesatsen för respiträntа och anståndsränta skall ligga tre procentenheter över diskontot, varigenom ränteintäkterna ökar med ytterligare 25–30 milj. kr.

I motion 226 av Knut Wachtmeister m. fl. (m) yrkas avslag på propositionen i sistnämnda del, eftersom det enligt motionärens uppfattning är obilligt att ta ut anståndsränta m. m. efter högre räntesats än för återbetalning av skatt.

Enligt utskottets uppfattning är det till fördel för uppbördssystemet att räntorna i möjligaste mån anpassas till vad som tillämpas inom kreditväsendet. Även med de i propositionen föreslagna ändringarna kommer anståndsräntorna att ligga något under de räntesatser som i allmänhet tillämpas för utlåning. Med hänsyn härtill tillstyrker utskottet propositionen och avstyrker motion 226.

Mot de delar av propositionen som utskottet inte berört närmare har utskottet inte något att erinra.

I detta sammanhang behandlar utskottet vissa motioner på uppbördsområdet som kvarstår från föregående riksmöte.

Nic Grönvall (m) tar i motion 1982/83:159 upp reglerna om det s. k. ställföreträdaransvaret för betalning av juridiska personers källskattemedel, indirekta skatter och arbetsgivaravgifter. Dessa regler, som i fråga om källskattemedel infördes 1967, innebär i korthet att den som företräder en juridisk person och som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåter att betala företagets skatter och avgifter personligen kan bli betalningsskyldig för skatten. I sådana fall kan den som underlåtit att inbetala innehållen skatt också ådömas böter eller – om försvårande omständigheter föreligger – fängelse i högst ett år. Bestämmelserna riktar sig i första hand mot ägare av fåmansbolag och avser framför allt att förhindra systematiska skatteundandraganden i företag som kommer på obestånd.

I motionen anförs att reglerna kan innebära att en företagsledare i stället för att söka genomföra en framgångsrik rekonstruktion av företaget väljer att inställa betalningarna för att undgå straffansvar och personligt betalningsansvar. För att undvika sådana negativa effekter föreslår motionären att ett särskilt organ inrättas inom länsstyrelserna – ett "kronoombud i uppbördsverksamheten" – med uppgift att efterge straffansvar och personlig betalningsskyldighet i fall då anstängningarna att rekonstruera företaget kan bedömas som realistiska.

Som utskottet redan har antytt skall nuvarande regler ses mot den bakgrunden att uppbördssystemet i vissa fall har missbrukats för systematiska skatteundandraganden och för att erhålla ej avsedda skattekrediter. Det bör också framhållas att skatteskulder har förmånsrätt till betalning i samband med konkurs men att sådana skulder många gånger i praktiken skulle komma i efterhand om särskilda ansvarsregler av detta slag saknades. Reglerna innebär också att aktiebolagen på sätt och vis jämställs med handelsbolag, eftersom bolagsmännen ansvarar för handelsbolagets förbindelser såsom för egen skuld.

Med anledning av vad som anförs i motionen vill utskottet erinra om att aktiebolag i den beskrivna situationen regelmässigt torde vara skyldiga att inställa betalningarna redan enligt de allmänna reglerna i aktiebolagslagen och konkurslagen. Därtill kommer att det redan finns ett allmänt ombud som har att bevaka det allmännas intressen i uppbördsfrågor av detta slag, och det får förutsättas att denne inleder processer om straffansvar och betalningsansvar endast om detta kan anses motiverat. Bestämmelserna innehåller f. ö. uttryckliga regler om att betalningsskyldigheten får jämkas eller efterges om särskilda skäl föreligger och att straff inte skall utgå i ringa fall. Det bör också framhållas att länsstyrelserna regelmässigt medverkar aktivt på olika sätt i samband med försök att restaurera företag som kommit på obestånd och att man i sådana fall t. ex. har möjlighet att lämna anstånd med indrivningsåtgärderna eller att ingå ackordsuppgörelser i fråga om skatteskulderna.

Med hänvisning till det anförda finner utskottet att yrkandet i motionen i viss utsträckning redan är tillgodosett. I den mån så inte är fallet avstyrker utskottet motionen.

Bengt Silfverstrand (s) och Hans Pettersson i Helsingborg (s) begär i motion 1982/83:224 en översyn av anståndsreglerna i uppbördslagen i syfte att förenkla reglerna och att utöka möjligheterna till anstånd i samband med besvär över taxeringen.

Motionärerna reagerar bl. a. mot att besvär över taxeringen och anståndsfrågorna prövas av olika myndigheter, dvs. länsrätterna och kammarrätterna respektive de lokala skattemyndigheterna eller länsstyrelserna. Med anledning härav vill utskottet erinra om att handläggningen av anståndsärendena nyligen förbättrats så att de lokala skattemyndigheterna i de många enkla fallen kan meddela anstånd utan att först inhämta yttrande från taxeringsintendenten. Endast i tveksamma fall skall den lokala skattemyndigheten begära ett sådant yttrande. Taxeringsintendenten skall då kunna begränsa sig till att redovisa sin uppfattning i själva anståndsfrågan. Såvitt utskottet kan bedöma innebär den nya ordningen att handläggningen av dessa ärenden förenklats så långt som möjligt. Utskottet vill också framhålla, att det inte finns något som hindrar att den skattskyldige anför besvär över taxeringen och samtidigt begär anstånd i en och samma skrivelse, och att det i princip saknar betydelse om skrivelsen ges in till länsrätten eller till den lokala skattemyndigheten.

Enligt utskottets uppfattning är de lokala skattemyndigheternas möjligheter att medge anstånd i allmänhet tillräckliga. Som motionärerna konstaterar får dessa myndigheter emellertid medge anstånd endast under förutsättning att det finns skäl att anta att taxeringarna kommer att sättas ned eller om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga blivit nedsatt på grund av vissa särskilda förhållanden, och utskottet kan instämma i att viss kritik kan riktas mot att taxeringsintendentens uppfattning fortfarande är vägledande om taxeringsfrågan är tvistig. Utskottet vill inte bestrida att det i speciella fall kan finnas fog för anstånd även om taxeringsintendenten avstyrker besvären. Länsstyrelserna har dock möjlighet att medge anstånd, t. ex. om det skulle medföra betydande skadeverkningar eller av annat skäl framstå som obilligt att utkräva skatten innan besvärsfrågan avgjorts. Utskottet förutsätter att regeringen uppmärksammar denna fråga och avstyrker motionen i den mån den inte är tillgodosedd.

Lars Ernestam (fp) och Elver Jonsson (fp) begär i motion 1982/83:283 en översyn av reglerna om källskatteavdrag vid utbetalning av sjukpenning från försäkringskassorna i syfte att undvika de problem i form av kvarskatt som kan uppstå i samband med sjukdom.

Om någon vid sjukdom har inkomst både från sin ordinarie arbetsgivare och från försäkringskassan kan preliminärskatten komma att bli för låg, trots att även försäkringskassan skall göra avdrag för sådan skatt. Detta problem har – som framgår av motionen – uppmärksammats av såväl riksskatteverket som riksförsäkringsverket utan att dessa myndigheter funnit någon annan

lösning på problemet än att den skattskyldige själv begär ett förhöjt skatteavdrag. Utskottet utgick vid sin prövning av denna fråga förra året (SkU 1982/83:11) från att önskemålet om förbättringar i detta avseende skulle komma att tillgodoses i de förnyade överväganden som då pågick inom riksskatteverket om en s. k. E-skatt, dvs. preliminärskatt på sidoinkomster. Riksskatteverket har numera lagt fram ett nytt förslag i denna fråga. Mot denna bakgrund finner utskottet – i avvaktan på kommande ställningstaganden till förslaget – inte skäl att tillstyrka motionen.

En annan fråga rörande källskatteavdraget tas upp i motion 1982/83:876 av Hans Nyhage (m). Motionären konstaterar att det blivit vanligt att de lokala skattemyndigheterna meddelar särskilda beslut om förhöjt avdrag för preliminär A-skatt för skattskyldiga med sidoinkomster. Enligt motionärens uppfattning bör den som har sidoinkomst i form av bankränta som förfaller först efter beskattningsårets utgång själv få avgöra om förhöjt skatteavdrag skall göras eller ej.

Enligt utskottets uppfattning bör preliminärskatten i princip bringas i så nära överensstämmelse med den slutliga slutliga skatten som möjligt. Utskottet har visserligen förståelse för önskemålet att skatten också bör erläggas successivt i samband med att inkomsterna inflyter under året. Denna fråga torde emellertid i allmänhet sakna väsentlig betydelse i fråga om inkomster som inflyter regelbundet från år till år. Utskottet vill också framhålla att reglerna bör vara så enkla som möjligt. Den förhöjning av skatteavdragen som bör aktualiseras för dem som har ej oväsentliga bankräntor m. m. bör därför enligt utskottets uppfattning fördelas lika över året, oavsett när räntorna förfaller till betalning. I sammanhanget kan framhållas att detta också är en genomgående princip för den som själv erlägger preliminär B-skatt, en skatt som utgår med sex lika delar under uppbördsåret oavsett när under året inkomsterna inflyter. Utskottet avstyrker således motionen.

Hans Nyhage (m) konstaterar i motion 1982/83:1189 att kvarskatteavgiften i vissa fall kan nedsättas till 3 %, nämligen om kvarskatten beror på förhållanden över vilka den skattskyldige inte kunnat råda. Enligt motionärens uppfattning bör avgiften i sådana fall undanröjas helt, eftersom en straffavgift då över huvud taget inte kan anses motiverad.

Att kvarskatteavgift under alla förhållanden skall utgå med minst 3 % beror på de kreditaspekter som lagts till grund för denna avgift. Avgiften utgår i dessa fall för den kredit som kvarskatten innefattar. Procentsatsen har beräknats för en tid av ett år och under hänsynstagande till att den – i motsats till vanlig ränta – inte är avdragsgill vid beskattningen.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet motionen.

Utskottet hemställer

1. beträffande *beloppsgränsen för taxeringsnämndsordförandens beslutanderätt*
   att riksdagen avslår motion 1983/84:252 och bifaller proposition 1983/84:58 i denna del,
2. beträffande *vissa räntefrågor*
   att riksdagen avslår motion 1983/84:226 och bifaller propositionen i denna del,
3. beträffande *lagförslagen i propositionen*
   att riksdagen med anledning av vad utskottet anfört och hemställt antar de vid propositionen fogade förslagen till
   1. lag om ändring i taxeringslagen (1956:623),
   2. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272),
   3. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt,
   4. lag om ändring i lagen (1958:295) om sjömansskatt,
   5. lag om ändring i lagen (1959:552) om uppbörd av vissa avgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter,
   6. lag om ändring i tullagen (1973:670),
4. beträffande *övriga frågor*
   att riksdagen avslår följande motioner:
   a) 1982/83:159,
   b) 1982/83:224,
   c) 1982/83:283,
   d) 1982/83:876,
   e) 1982/83:1189.

Stockholm den 6 december 1983

På skatteutskottets vägnar
RUNE CARLSTEIN

Närvarande: Rune Carlstein (s), Knut Wachtmeister (m), Stig Josefson (c), Olle Westberg (s), Hagar Normark (s), Bo Lundgren (m), Ingemar Hallenius (c), Bo Forslund (s), Kjell Johansson (fp), Lars Hedfors (s), Anna Lindh (s), Ewy Möller (m), Bruno Poromaa (s), Erkki Tammenoksa (s) och Göran Riegnell (m).

* Ej närvarande vid justeringen.

Reservation

Knut Wachtmeister, Bo Lundgren, Ewy Möller och Göran Riegnell (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 18 börjar med "Enligt utskottets" och slutar med "motion 226" bort ha följande lydelse:

Utskottet instämmer i denna uppfattning och tillstyrker alltså yrkandet om avslag på propositionen i vad avser höjning av räntesatsen för respiträntor m. m.

dels att utskottet i mom. 2 och 3 i motsvarande del bort hemställa

att riksdagen med bifall till motion 1982/83:226 och avslag på propositionen i motsvarande del antar de vid propositionen fogade lagförslagen med den ändringen att orden "*med tillägg av tre precentenheter*" och "*Ränta skall dock beräknas utan tillägg av där angivna procentenheter*" utgår.

minab/gotab Stockholm 1983 77350